

EL RASCLET

Cursos d'estiu

Fermín Bocos

A Madrid, fa uns anys, aquell que se sentia algú en el món dels negocis, la política, el periodisme o la faràndula selecta, presumia del fet que tenia punxat el telèfon. Era tanta la fatuïtat que alimentaven certs caps més o menys populars que la seva addicció a la fama els portava en no pocs casos a inventar-se la punxada. A la seva manera, pretenien suggerir com eren de rellevants i fins i tot transcendents les seves converses privades. Era una petita *boutade* que, a part d'obtenir certa aquiescència de tipus ambiental –a Espanya aquest tipus de coses són possibles i encara probables–, en realitat, no feia mal a ningú. Potser per això, tampoc gairebé ningú es prenien de debò aquest tipus d'històries que, a poc a poc, van anar declinant fins a desaparèixer de les converses de l'aleshores anomenada *gent guapa*.

Avui, encara que l'actualitat porta notícia d'algun cas –verídric– d'escoltes il·legals, cal dir que feta aquesta excepció, com a moda, el dolent i delictiu costum d'escoltar el pròxim ha caigut en desús, o com a mínim en l'ús instrumental de la mateixa als efectes socials abans comentats.

Però, atès que la moda, a la manera de la mateixa Naturalesa, repelleix el buit, semblant referència ha estat substituïda per una altra a l'hora de traçar la línia que separa allò que socialment és important –en termes de culte a la personalitat– de tot allò que no ho és. A aquests efectes, la nova moda són els cursos d'estiu. Qui no par-

Taula rodona a la Universitat de Santander

ticipa com a ponent, conferenciant associat, moderador dels iniciats o dissertador convidat de no importa quina arcana matèria, no és ningú. Al Madrid d'aquests dies, no hi ha toga que es precii que no participi en una, dues, quatre o deu conferències –normalment, el mateix text llegit davant d'auditoris diferents–; una cosa semblant passa amb algunes de les figures dels mitjans de comunicació: a l'estiu, ja se sap, els oients o telespectadors poden patir la seva vanitat en viu i en directe. Ningú resta a la saga en aquesta carrera en la qual més que per la minuta –les tarifes giren al voltant de les seixanta mil pessetes; cinc-cents dòlars li van pagar a Arthur Miller–, la gent pel que es pega és per ser a les llistes, per figurar en l'elenc dels escollits de la conjuntura. El que sigui, el que faci falta, es fa per ser als cursos i poder deixar anar en qualsevol moment, com aquell que no li dóna importància a la cosa, allò de: "Quina murga, no me'n puc anar abans de vacances, i mira que em fan falta, perquè, noi, hi he de ser pel curs d'estiu; ja saps, a l'Escorial..."

Es moren per això. Polítics i no polítics. Empresaris d'èxit i artistes de l'enginyeria comptable; científics de debò i simples –i descarats– relacions públiques de tal o tal altra disciplina científica. Experts en tecnologies d'avantguarda i baliga-balagues de l'era digital; gent dels mitjans de comunicació que coneix l'ofici, i temporers que deuen les seves comandes "digitals" –mai millor dit– al tret més desaprensiu del clientelisme polític espanyol...

De tot hi ha a les llistes dels Cursos d'Estiu. Un món en el qual he pogut apreciar més improvisació que ciència, més impostura de l'esperable i gairebé tots els registres haguts i per haver en l'escala de l'amiguisme. Dit això, m'apresso a escriure que vaig a trucar un amic perquè l'any que ve em col·loqui a les llistes d'algun d'aquests cursos, perquè a Madrid, com deia al principi, qui no és en algun d'aquests cursos és menys que aquell que deia que era Ulisses quan va enganyar el pobre Polifem.

Màxima tensió al PP pel futur polític de l'expresident balear

Cañellas planeja recuperar tot el poder si el tribunal l'absol del 'cas Sóller'

La sentència, que es coneixerà avui, pot contemplar la prescripció dels delictes

Josep Pons

PALMA DE MALLORCA

L'expresident del Govern Balear Gabriel Cañellas vol recuperar el poder al PP, si és absolt per l'afer del túnel de Sóller.

Avui, els magistrats Àngel Reigosa, president del Tribunal Superior de les Illes, Antoni Capó, ponent, i Josep Zaforteza donaran a conèixer el contingut de la sentència. Només coneixen el contingut de la decisió judicial els tres magistrats i els funcionaris que han passat en net el text.

Segons informacions judicials, que no han pogut ser confirmades oficialment, el tribunal es pronunciarà finalment per la prescripció dels presumptes delictes de suborn i prevaricació, independentment que els consideri provats.

Això no obstant, on hi ha major preocupació i malestar és a la direcció del PP de les Illes i també en el Govern Ba-

lear, perquè Cañellas ha manifestat, que, en cas d'obtenir l'absolució, es considerarà en condicions de recuperar el poder. L'expresident se sentiria rehabilitat políticament un cop els tribunals l'haguin absolt dels tres casos penals (Calvià, Agricultura i Túnel de Sóller) on s'ha vist processat i imputat.

El fiscal i l'acusació particular demanen per a Cañellas penes de presó que van d'un a tres anys, multa de 100 a 150 milions de pessetes i de 18 a 20 anys d'inhabilitació per exercir càrrecs públics.

La dimissió

El pitjor escenari possible per als dirigents del PP illenc i també per al president del govern balear consisteix en el fet que la sentència sigui absoluta i clarament favorable a Gabriel Cañellas. A partir d'aquest moment, l'expresident iniciaria el procés per recupe-

rar el poder que va haver de cedir en el PP i també en el govern balear quan José María Aznar, el juliol de 1995, el va obligar a dimitir. Cañellas va presentar la dimissió com a president del govern autònom i del PP balear però va advertir que "aquells que ara riuen, potser que el somriure se'ls estronqui més endavant".

Per altra banda, si la sentència és condemnatòria, l'allau de protestes i de crítiques que rebrà el PP arribarà a Madrid. Els partits de l'oposició –especialment IU, que ha exercit l'acusació particular en el cas túnel de Sóller– ja han avançat que demanaran a Cañellas que abandoni l'escó de diputat.

Això no obstant, cal tenir en compte que, sigui quina sigui la sentència, tant els advocats defensors com el ministeri fiscal i l'acusació particular ja han avançat que presentaran recurs davant el Suprem.

La conferència del PSUC va aplegar dirigents i militants del partit

El PSUC celebra a Barcelona els seus 61 anys de vida política

Redacció

BARCELONA

El PSUC va celebrar ahir a Barcelona el seu 61 aniversari amb una conferència on es va passar revista als vint anys de vida política del partit des de la seva

legalització. L'acte, celebrat al Centre de Cultura Contemporània, va aplegar militants i dirigents del PSUC.

Per primera vegada no es va fer ni el tradicional sopar ni el discurs polític de rigor. La direcció va optar per convertir

l'aniversari en un acte de reflexió i va deixar el protagonisme als historiadors Josep Fontana i Borja de Riquer i a la periodista Montserrat Minobis.

Els crítics del PSUC van optar per seguir la celebració amb un sopar informal.